

11-5-49
Saken mot Adolf Hoel

I sin forklaring for byretten fremholdt Adolf Hoel at han hadde forsøkt å være mest mulig tilbakeholdende i sin stilling ved Universitetet. Personlig hadde han ingen lyst til å figurere i avisene, men som prorektor trodde han heller ikke han kunne ha nektet. På grunn av Terbovens innstilling og fordi stengning og deportasjoner hang som et Damoklessverd over Universitetets professorer og studenter, hadde Hoel søkt å bevare sin innflytelse for å redde det som til enhver tid var mulig.

Da rektor Selp ble avsatt og Skancke utnevnt hadde Skancke bedt Hoel hjelpe til med den daglige administrasjon av Universitetet. Hoel hadde sondert stemningen for dette blant sine kolleger, og han fikk det inntrykk at det overveldende flertall av professorene ved Universitetet gjerne så at Hoel overtok den daglige ledelse av Universitetet. Det var bl. a. enstemmig oppslutning fra det medisinske fakultet. Selv hadde Hoel ikke hatt noen lyst til det.